

ΙΔΡΥΜΑ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ

Β΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Βασίλης Καψάλας

Γ΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

1ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟ ΑΣΜΑ

Ο κύκνος άρχισε να χορεύει.

Η ξανθιά μητέρα θήλασε το νεογέννητο γιο της.

Δύο ερωτευμένοι αγκαλιάστηκαν.

Κάποια στιγμή πρέπει ο κάθε άνθρωπος να αποφασίσει ποιος θα είναι, σκέφτηκε ο κύκνος.

Η κοπέλα, που έμοιαζε με πορσελάνινη κούκλα, επέστρεφε σπίτι περπατώντας, εξουθενωμένη από τη δουλειά.

Ο νεαρός καχεκτικός κάθισε στο κρεβάτι του και τρύπησε το χέρι του με αυτή τη βελόνα. Πήρε μια βαθιά ανάσα και κοίταξε το ταβάνι.

Αλλά πρέπει να αποφασίσει μόνος του. Κανείς δεν επιτρέπεται να του στερήσει αυτό το δικαίωμα και εκείνος ποτέ δεν πρέπει να το στερηθεί, συνέχισε ο κύκνος το συλλογισμό του και έκανε μια στροφή πιάνοντας το χέρι του παρτενέρ του.

«Σε αγαπώ.» είπε ο δεκαεξάχρονος στον άλλον δεκαεξάχρονο. «Μα, πώς θα το πω στους δικούς μου;» αναρωτήθηκε.

Οι ερωτευμένοι άρχισαν να μαλώνουν. Εκείνος αναρωτήθηκε αν τελικά της είναι αρκετός και εκείνη αποκρίθηκε αρνητικά, δίνοντας μια σπρωξιά στο στήθος του.

Η γυναίκα ενός με γαλαζοπράσινα μάτια ήταν νεκρή. Το ίδιο και το παιδί του.

Η Γουέντι φίλησε τον Πήτερ Παν.

Ο κύκνος ομολόγησε: έχω την εντύπωση ότι οι άνθρωποι πλέον προτιμούν να πιστεύουν σε πλαστές ιστορίες, σε παραμύθια.

Η ξανθιά μητέρα ωρούταν χτυπώντας το γιο της, επειδή δεν είχε πάρει καλό βαθμό στο διαγώνισμα. Εκείνος έκλαιγε με αναφιλητά και με όση φωνή του απέμενε την ικέτευε να σταματήσει.

«Δεν έχεις ιδέα πόσο άσχημα με κάνεις να αισθάνομαι.» είπε ο ερωτευμένος στην ερωτευμένη.

Ο νεαρός έκλαιγε μπροστά στο μεγαλόσωμο άνδρα-προμηθευτή. Δεν είχε χρήματα να αγοράσει κι άλλη ένεση.

«Προς τα πού πηγαίνεις τσουλάκι;» φώναξαν δύο άνδρες στην πορσελάνινη κούκλα που όδευε προς ένα απομακρυσμένο στενό· που όδευε προς το σπίτι της.

Η ερωτευμένη κοίταξε έξω από το παράθυρο του σπιτιού της. Είδε το σύντροφό της να φιλάει μια άλλη γυναίκα.

Ο κύκνος συνέχισε το χορό του. “Ίσως οι άνθρωποι πιστεύουν στα παραμύθια επειδή γνωρίζουν πως στο τέλος αυτά είναι πιο αληθινά από τα άτομα που βρίσκονται δίπλα τους.”

Η ερωτευμένη άρχισε να χορεύει ζοηρά.

«Φύγε από το σπίτι μας, αδερφή!» είπαν στον δεκαεξάχρονο οι δικοί του, ο οποίος δέχτηκε και μια γερή γροθιά από τον πατέρα.

Ο νεαρός ούρλιαζε. Κλαψιάρικοι ήχοι σέρνονταν την ίδια στιγμή στο λαιμό του. Δεν άντεχε άλλο. Πήδηξε από το παράθυρο.

Ο χορός του κύκνου έφτανε στο τέλος του.

Η ξανθιά μητέρα παρακάλεσε το γιο της να μείνει άλλο λίγο. Τον παρακάλεσε διότι κατά βάθος τον αγαπούσε. Εκείνος έφυγε.

Η πορσελάνινη κούκλα βρισκόταν παρατημένη, γυμνή και γεμάτη αίματα και μελανιές σε μια γωνία. Δεν είχε καν τη δύναμη να φωνάξει για βοήθεια.

Ο σύντροφος της ερωτευμένης γελούσε στην αγκαλιά της γυναίκας με την οποία την είχε απατήσει.

Ο κύκνος κουνούσε τα φτερά του ρυθμικά, πάντα σύμφωνα με το ρυθμό που επέβαλε η συγκεκριμένη μουσική και ακολουθώντας τα βήματα που υποδείκνυε ο παρτενέρ του.

Ο δεκαεξάχρονος είχε ξαπλώσει επάνω στο στήθος του άλλου δεκαεξάχρονου.

Αυτός με τα γαλαζοπράσινα μάτια γέμισε ένα όπλο με σφαίρες ενώ κρατούσε στην αγκαλιά του τη φωτογραφία τους. Ένωθε έτοιμος.

Η ερωτευμένη ξύπνησε ξαφνικά λουσμένη στον ιδρώτα. Είχε την αίσθηση όμως ότι πνιγόταν.

Η πορσελάνινη κούκλα άντεξε αρκετά, μέχρι που το πρωί έκλεισε τα μάτια της.

Στην άκρη του δρόμου κειτόταν ο νεαρός καχεκτικός. Το “είναι” του είχε δώσει στο οδόστρωμα ένα βαθυκόκκινο χρώμα.

Η σκανδάλη τραβήχτηκε. Αίματα πιτσίλισαν τον άσπρο τοίχο.

Η μουσική τελείωσε. Ο κύκνος έπιασε το στήθος του. Ήταν πασαλειμμένο με αυτό το κόκκινο υγρό. Έχυσε ένα δάκρυ και ξέσπασε σε ένα υπέροχο τραγούδι. Έβγαλε μια μελωδική κραυγή ολοκληρώνοντας το εμβυτήριο του και έπεσε απαλά πάνω στο ξύλινο δάπεδο της σκηνής.

Οι προβολείς ήταν επάνω του, για μερικά λεπτά.

Η παράσταση τελείωσε.

Η αυλαία έπεσε.

Τα φώτα έκλεισαν.
Όλοι τον είχαν ξεχάσει.

ΙΔΡΥΜΑ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ